

Виходить у Львові
щодня (крім неділей і
гр. кат. свят) о 5-ій
годинах по полудні.

РЕДАКЦІЯ і
Адміністрація: улица
Чарнецького ч. 10.

ПИСЬМА приймають
ся лиш франковані.

РУКОПИСИ
вертають ся лиш на
окреме жадане і за зго-
дженням оплати пошт.

РЕКЛАМАЦІЇ
незапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників па-
саж Гавсмана 9 і в ц.к.
Староствах на про-
вінції:

на цілий рік К 4.80
на пів року К 2.40
на чверть року К 1.20
місячно . . . К—40
Поодинокое число 2 с.

З поштовою пе-
ресилкою:

на цілий рік К 10.80
на пів року К 5.40
на чверть р. К 2.70
місячно . . . К —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

Соймові вибори на Буковині. — Відложеної з'їзду володарів.

Вчера відбули ся на Буковині вибори до тамошнього сойму з курії сільських громад.

В окрузі польським (окр. виб. ч. 26) вибрано п. Міністра дра Гломбинського.

В округах руских вибрано самих кандидатів українських. Іменно в окрузі Чернівці-місто вибраний заступник маршалка краєвого др. Стеф. Смалль-Стоцький.

В окрузі 12 (міста рускі) побідив радник вишого суду Малик (2094 голосів); москвофіл др. Могильницький одержав 614 голосів.

В окрузі 13 (Чернівці-села) здобув більшість краєвий інспектор шкільним Попович (1284 голосів); москвофіл о. Богатирець одержав 83 голоси.

В окрузі 14 (Садагура) вибраний адвокат Галіп (2468 гол.); москвофіл о. Козаришук одержав 197 голосів.

В окрузі 15 (Заставна) вишпов побідонсно секретар громадский Осадець (3260 голосів); москвофіл селянин Михайлюк одержав

731 голосів, самостійний Українець Лесюк 500 голосів.

В окрузі 16 (Кіцмань) упала більшість голосів на бурмістра Бажана (2763 голосів), самостійний українець, учитель Данилюк одержав 925 голосів, а москвофіл, селянин Самчук 171 голосів.

В окрузі 17 (Сторожинець) вибраний послом директор кошикарської школи Іванчикий. Побідив він величезною більшістю голосів москвофільського кандидата о. Богатирця.

В окрузі 18 (Вапківці) одержав бурмістр Левицький 1203 голоси і зістав вибраний. На москвофіла редактора Цуркановича упало 263 голосів, на учителя Данилюка 60 голосів.

В окрузі 19 (Вижиця-Путилів) радник Двора Куріш дістав 1535 голосів: вибраний послом. На селянина Крижановського, українця, упало 497 голосів.

В окрузі 20 (Селетин) вибраний послом Пигуляк (1250 голосів); москвофіл судія Смерчинський одержав 104 голоси.

В окрузі 21 (округ жидівський) вибрано дра Штраухера як посла більшости; на посла меншости потрібний другий вибір.

В округах німецьких вислід виборів представляє ся слідуєчо: В окрузі 22 (німецькі міста) потрібний другий вибір, в окр. 23 (німецько-кат. громади сільські) вибраний християнсько-

суспільний кандидат; в окрузі 24 (німецькі евангелицькі громади) вибраний кандидат німецько-народний. В окрузі 25 вислід ще незвістний.

В округах румунських вибрано 4 кандидатів сторонництва народовецького, 4 демократів і 1 незалежного народовецького. В однім окрузі прийде до тіснійших виборів.

Відложеної з'їзду Цісаря з сербским королем мимо що достаточное оправдане взглядом на здоровля Монарха, викликало найріжнійші толкованя. Против того виступає віденьський „Fremdenblatt“. Та часопись прокидає голоси, які в причинах відложеної гостини короля Петра в Будапешті добачують ся політичних мотивів і каже, що приготовленя до виїзду Монарха і принятя короля були вже у всіх точках готові, коли Цісар послухав рад лікарів, настаючих уперто на то, аби шанував своє здоровля. Добачувати за тими зарядженнями політичні причини, се річ сумна і нечувана. Супротив факту, що політика монархії мала на взгляді лиш поліпшене відносин обох держав і стараня над обопільними господарскими інтересами, ті штучні сензаций не мають ніякого значіння. Імовірно в короткім часі довідає ся о тім цілий світ, а то тоді, коли відложеної те-пер гостина абуде ся.

Майже рівночасно, бо також передвчера,

18)

ПРИГОДИ БРИГАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З англійського — Копана Дойла.

(Дальше).

— Ви сказали, — відповів я — що мушу умерти ще перед півночю; зажду отже аж до послідної хвилі перед тим реченцем.

— Дуже добре — сказав. — Та охота чіпати ся так життя в трохи дитинна, але примінимось до вашого бажаня.

— Що до способу смерти — відповів я — то хочу мати таку смерть, аби єї бачив цілий світ. Вложіть мене на той костер дерева і спаліть живцем, як в давних часах палено святих і мучеників. То не є звичайний конець, лише такий, якого би мені і цісар міг позавидувати.

Та гадка видко подобалась єму.

— Длячого ні? — сказав. — Коли Массена вислав вас до нас на шпігунство, то зрозумів, що має значити той огонь на горі.

— Зовсім справедливо — відповів я. — Ви відгадали мої причини. Він зрозумів то, а всі будуть знати, що я погіб смертю, достойною героя.

— Не маю нічого против того — сказав опришок в диявольским усміхом. — Пішло

вам трохи козини і вина до вашої хати. Сонце заходить, вскорі буде осьма. За чотири години будьте готові.

Хороший був той світ, з яким я мав попрощатися. Я поглянув в долину на ту золотисту ленту, де послідні промінні заходячого сонця падали на сині філі ріки Тахо і освічували білі вітрила англійських кораблів.

Дуже хороший був світ і прикро було розставати ся з ним; але в щось красшого від него. Смерть для інших, за честь і обовязок, за вірність і любов, то о много більші красоти як ті, які бачимо нашими очима.

Я сам любував ся моїм власним благородним поведєнем і думав о тім, чи коли хто дізнає ся, що я віддав послідний віддих на кострі, який уратував армію Клявзеля. Я мав ту надію і молив ся о то, бо яка би то була потіха для моєї матери, який взорець для армії, яка гордість для моїх гузарів!

Коли де Помбаль вкінці появиив ся в моїй хаті з мясом і вином, першою річю було, що я попросив єго, аби списав рапорт о моїй смерті і вислав єго до французького табору. Не відповів, правда, нічого, але я моє вечеру з'їв в добрим смаком, на гадку, що чейже моя славна смерть не полишить ся тайною для світа.

Я лежав в моїй хаті які дві години, коли двері знов отворили ся і крізь них заглянув ватажок. Було вже темно, але побіч него стояв опришок з лучивом, так що я міг бачити, як очи єму світять ся і як блищать єго білі зуби.

— Готов? — спитав.

— Ще час — відповів я.

— Хотите ждати до послідної хвилі?

— Приречена приречєнем.

— Добре. Нехай буде й так. Маємо ще між собою до полагодженя один порахунок, бо один з моїх людей не вів себе порядно. У нас є така строга асада, що не зважаємо на достоїнство, як то вам може посвідчити де Помбаль. Зв'язіть єго, де Помбаль і положіть відтак на кострі, поверну пізнійше і хочу бачити, як буде умирати.

Де Помбаль і опришок з лучивом увійшли до хати, а їх ватажок пішов собі. Де Помбаль замкнув двері.

— Полковнику Жерар, можете завірити тому чоловікови, він належить до мого сторонництва. Тепер або ніколи. Можемо вас ще уратувати. Але приймаю на себе велику небезпечність і жадаю рішучого слова. Коли вам уратуємо житє, чи ручите нам за те, що у французским таборі приймуть нас прихильно і забудуть о цілій минувшости?

— Ручу за те!

— А я вірю вашій честі. А тепер скоро, скоро, нема ні хвилі до страченя. Коли той звір прийде, будемо мусіти всі три погібати страшною смертю.

Я дивив ся в зачудованем, що робить. Виймив довгий шнур, обвинув єго довкола тіла мого товариша, а відтак обвязав єму хусткою уста, так що лица майже зовсім не було видко.

— Кладіть ся тут — сказав і положив мене на місце мого товариша. — Чотирох моїх

оповіщено в Білгороді такий урядовий кому-
нікат :

Австро-угорський представитель бар. Гай-
мерле повідомив міністра справ заграничних,
що Найясн. Пан Цісар Франц Йосиф на основі
лікарської поради мусить змінити порядок свого
перебування в угорській столиці, а то так, аби
мав можливість оминати побут в Будапешті, а
перебувати як найбільше на свіжій воді.
Тому то Цісар був приневолений відложити
заповіджену на день 7 мая стрічу з королем
Петром, так дуже пожадану з огляду на інте-
реси обох держав. А відкладає її Цісар в на-
дії, що по мимо того до тої стрічи може прийти
ще сеї осени. Приймаючи ту заяву, міністер
справ заграничних др. Миловаінович, як іменем
короля Петра так і сербського правительства
висказав щирій жалі як з причини відложення
в'їзду, по котрім справедливо надіяло ся до-
брих успіхів для взаїмних відносин обох дер-
жав, так з окрема і з причини, яка викликала
то відложення. Міністер висказує при тім горя-
че бажання, аби С. Ц. Вел. Цісар Франц Йосиф
можливо скоро міг тішити ся зовсім добрим
здоров'ям.

Крім того доносять приватно з Білгорода,
що вість о відложенню гостини короля Петра
в Будапешті викликала у всіх кругах живий
жалі. Однак з многих сторін висказано пере-
свідчене, що та проволочка може буде мати
корисні наслідки, бо спричинить цілковите
успокоєння також кругів крайно шовіністичних.

Н О В И Н К И.

Львів, 29 цвітня 1911.

— Цісарські стипендії. (Franz-Joseph-Elisa-
beth und Franz-Joseph Goldstipendien) з почат-

ком шкільного року 1911/2 будуть надає в уні-
верситетах у Відні, Грацу, у Львові і в Кракові
по одній золотій стипендії Франца-Йосифа-Еліса-
вети; дальше на німецькій політехніці у Відні два,
а на німецькій політехніці в Берні і на політехні-
ках у Грацу і Львові, та в гірничій академії в
Львові по одній золотій стипендії імени Франца
Йосифа, в річній квоті по 300 ринських в золоті
т. зн. 714 К 29 сот. Стараючи ся о сі стипендії
мають свої подана звернені на адресу Цісаря за-
осмотрити в такі документи: 1) метрику хрещення,
або уродження, 2) свідочтво убожества з означе-
ним стану, приходів, маєткових і родинних відно-
син родичів, а на случай сирітства свідочством
опікунчої влади про стає маєтку, 3) свідочтво
іспиту зрілості, а крім сего коли петенти в вже
слухачами вишого наукового заведення, в відповід-
ні свідочтва з студій, причім одначе замічаєть
ся, що серед рівних умов, першенство буде дане
сим петентам, котрі доперва починають універси-
тетські студії. В поданях має бути також виказане,
чи петент має вже які стипендії або побирає які-
небудь даєти в публичних кас, дальше коли петент
починає доперва університетські студії, якому ви-
дїлові (віддїлові) задумує посвятити ся. Поданя
треба вносити найпізнійше до дня 20 липня 1911
р. до п. і к. генеральної дирекції Найвищих
Приватних і Родинних Фондів у Відні I, Hofburg.
Пізнійше надіслані поданя не будуть уваглені.

— Чия дитина? Львівська поліція арештува-
ла якусь циганку, на котру паде підозріє, що
вкрала чужу дитину, донечку міщанина з Комарна
Качмарського. Дівчинку ту пізнав якийсь Гавриш і
повідомив о тім поліцію, котра зараз арештувала
циганку. На поліції не можна було вислідити
справи, бо циганка обстає при тім, що то її дити-
на а Гавриш каже рішучо, що то дитина Кач-
марського, шевця з Комарна. Позаяк поки що годі
було дійти правди, то циганку задержано в ареш-
ті, а дівчатко віддано в опіку комісаринтові II
часті міста.

— Нещасливі пригоди. З Черновець допо-
сять: Стационарний в Неподоківцях на Буковині
свіжо прийятий аспірант залізничий, Антін Бавм-
гартнер, хотів оногди скочити до поїзду, котрий
був вже в руху і впав так нещасливо, що дістав
ся під колеса, котрі обтяли ему праву руку повис-

ше ліктя. — Візник Йосиф Полянський переїхав
вчора по полудні на ул. Курковій 9-літнього сина
дозорця дому під ч. 24 при ул. Чарнецького і зло-
мив ему ногу. Поготівля ратункова відставила
хлопця до шпиталю.

— Дрібні вісти. Віденська палата торговель-
на ухвалила віднести ся з просьбою до правитель-
ства щоби не вибивано монет по 2, 10 і 20 соти-
ків, лиш замість того щоби чеканено 5- 25- і 50-
сотикові монети, а з давних здавкових щоби за-
держано лише 1 сотикові монети. — З в'язниці
при ул. Ваторія пробовало оногди втечи кількох
арештантів і видобули ся вже були кріз вікно на
дах та хогли ся спустити ся на доєину, але сто-
рожка в'язнична ще в пору їх добачила і половила.
Тепер мусять за то покутовати в кайданах і на
твердїм ложі. Поліція арештувала зарібника Іль-
ка Войтовича, котрий недавно тому пострілів
стражника акцізового Березовського. — На під ре-
альности при ул. Шведській ч. 6 добули ся тамтої
ночі злодії і вкрали тамошнім люкаторам значну
скількісь гардероби загальної вартости 450 К.

— В санаторії для рускої молодіжи ака-
демичної в Підлютіє єсть 20 вільних місць.
О прийняте до санаторії можуть убігати ся
хорі на грудні недуги студенти висших і се-
редних шкіл, які піддали ся оглядинам у од-
ного із слідуючих лікарів: Львів: др. В. Ко-
бринський і др. М. Паньчишин; Перемишль:
др. М. Дольницький; Тернопіль: др. В. Віто-
шинський; Станиславів: др. В. Яіович; Бере-
жани: др. Н. Ковшевич; Коломия: др. І. Ко-
закевич; Чернівці: др. Я. Бурачинський і які
зобов'язуть ся платити 80 К місячно. Оплата
ся може бути в случаях заслугуючих на
увагленне зниженя на 50 К місячно. Приня-
тий дістає в санаторії помешканє, харч, опіку
лікарську і ліки. Сезон триває від 1 липня до
15 вересня. Поданя поручені належить вносити
до 1-го червня с. р. на адресу: Товариство
„Медична Громада“ Львів ул. Петра Скарги
ч. 4 (Народна Лічниця).

— Зміна статута Товариства „Просвіта“.
Дня 17 с. м. відбула статутова комісія Тов.
„Просвіта“ друге в сім році засіданє, на яєім
передискутовано і остаточно виготовлено про-
єкт зміни статута Тов. „Просвіта“ на основі

вірних людей жаде на дворі і они вложать то-
го небіжчика на костер.

Отворив двері і видав приказ. Війшло
кількох опришків і винесло Діплессіса. Я сам
лишив ся на землі занепокоєний надією і до-
жиданям.

По п'ятьох мінутах повернув до Помбаль
з своїми людьми.

— Ви вже лежите на кострі — сказав. —
Хотів би я бачити того, котрий казав би, що
то не ви, а ви зв'язані і обвинені, що ніхто не
може сподівати ся, аби ви могли порушити ся
або промовити. Полишає ся тепер лиш винес-
ти трупа Діплессіса і кинути їх з верха Ме-
родаля в пропасть.

Двох людей взяло мене за голову і за
ноги і винесло напруженого і без життя з хати.

Коли я опинив ся на дворі, мало не скри-
кнув з зачудованя. Місяць стояв над костром,
на котрім лежала стая чоловіка, котру видко
було в світлі місяця.

Опришки були по части в таборі, по ча-
сти довкола костра і ніхто не задержував на-
шої малої громадки та не ставляв питань. Де
Помбаль повів своїх людей в напрямі пропа-
сти. Над краєм пропасти, де нас вже не було
видко, міг я знов ужити моїх власних ніг. Де
Помбаль вказав на вузку стежку, що веде в
долину.

— Туди — сказав де Помбаль, а відтак
нагло скрикнув: — Dios mio, а то що?

Страшний крик продер ся до нас з ліса.
Я бачив, що де Помбаль тремтів, як сполоше-
ний кінь.

— То той звір — шепнув. — Знуцає ся
над одним з людей, як знущав ся над мною. —
Але дальше, дальше, нехай нас Господь Бог
боронить, колиб ми дістали ся в его руки.

Один за другим почали ми сходити стеж-
кою в долину. Під горою опинились ми знов
в лісі.

Нараз побачили ми велику луну, а перед
нами розпростирали ся чорні тіни дерев. Запа-

лено костер. З нашого становища могли ми ще
бачити неподвижне тіло серед полум'ї і чор-
ні стай герильєсів, котрі як людоді танцюва-
ли довкола костра і підскакували.

Я підніс затиснений кулак до тих скаже-
них псів і присяг, що колись з моїми гузара-
ми зроблю з ними кровавий поразунок.

Де Помбаль знав як розставлені варті і
знав кожду стежку, ведучу через ліс. Але аби
обійти тих розбизак, мусіли ми іти довкола
горбків і робити велике колесо. Але як радо
я его робив, лиш длятого одного виду, яким
тішили ся мої очі!

Могла бути друга година по півночі, ко-
ли ми на вільнішим місці в лісі задержали
ся на хвилику. Коли ми відвернули ся, побачи-
ли палахкотячий костер, немов би верх Ме-
родаля викинув з себе купу розжареної ляви.

А відтак, коли я ще дивив ся, побачив
ще щось — що мене незвичайно урадувало.
З одушевленя почав я качати ся по землі.

Далеко, на полудневім овиді, заблиско
велике, жовте світло, збільшало ся, можна бу-
ло видіти полум'ї; то не горів дим, то не
було світло звізди, то був сигналовий огонь
з Монте д'Осса, відповідь армії Клявзеля на
знак, який дав їй Стефан Жерар!

V.

Старий бригадир сидів в каварни і опо-
відав своїм приятелям.

Кілько лиш разів потребував Наполеон
якої помічної руки, робив мені все ту честь,
що пригадував собі назвище Стефана Жерарда,
хоч память покидала его деколи, коли розхо-
дило ся о винагородженє відданих ему услуг.

На кожний спосіб не можу жалувати ся
на мою кар'єру, бо маючи двацять вісім літ,
був я вже полковником, а в трицятім першім
командантом бригади. Так, хто знав, чи не
одержав би я був маршалківської булави, коли
би війна була потревала ще кілька літ, а від-

так крок до престолу не був би вже так ве-
ликий.

Чи ж Мюра не замінив своєї гузарської
шапки на корону?

Але битва під Ватерльо зробила конець
тим всім мріям. Не одному достойному назви-
щи не було суджено бути записаним на картах
історії, але люди, котрі бороли ся в великих
війнах за часів цісарства, знають їх добре.

Нині, панове, послухаєте о дивній приго-
ді, о пригоді, котрій завдячую мій скорий аванс,
а котра стала знов причиною моїх довірочних
відносин до цісаря.

Але перед тим ще одно слово напінненя!
Не забувайте, панове, о тім, що ту пригоду ба-
чив я на власні очі, чув її на власні уши і не
старайте ся перечити мені, наводячи опис яко-
гось ученого або чоловіка пера, котрий напи-
сав книжку о історії. Вірте мені, що ті панове
многих річий не знають, а для світа поли-
шать ся взагалі багато річий незвистними.

Я сам міг би вам оповісти о многих рі-
чах, яким би ви дивували ся, коли би я не
мусів держати язика за зубами.

І про ту пригоду мовчав я, доки жив ці-
сар, бо обіцяв ему то, але тепер не бачу в тім
нічого злого, коли розповім о ролі, яка припа-
ла мені в участі в тій події.

В часі, коли заклjučувано мир в Тильжи,
був я лиш убогим поручником. Зовсім не сум-
ніваю ся, що моя постава і мої елегантні аван-
турки промовляли дуже на мою користь. Я був
вже звістний як один з найхоробріших і най-
сміливіших офіцерів армії, однак того ще
не було досить до зробленя скорої кар'єри
супротив множества хоробріх людей, окружа-
ючих цісаря. Случай в чудесний спосіб прий-
шов мені на поміч.

(Дальше буде).

рефер. др. Є. Калитовського і др. Ф. Євина. За основу до вироблення проекту послужив референтам проект Головного Відділу з мин. року по приміненню бажань і ухвали надзв. заг. зборів з дня 29. червня м. р. В нарадах статуткової комісії взяли участь о. Т. Лежогубський, ред. Я. Весоловський, ред. Ю. Балицький, ред. Б. Гіжовський, ред. А. Жук, дир. Галяк, В. Лаврінський і І. Савицький. Нареди тягнули ся рано і по пол. до 7 год. веч.

Господарство, промисл і торгівля

— Краєвий Союз для збуту худоби. Рішенням ц. к. Суду краєвого яко торговельного у Львові з дня 30 марта с. р. ч. фірм. 340 стор. IV. 208 вписано в реєстр заробкового господарських стоваришень фірму „Краєвий Союз для збуту худоби“. Задачу сего Союзу в організувати нові спілки для збуту худоби, опікувати ся вже існуючими та пильнувати інтересів годовельників худоби. Безпровокно по дорученню ухвали виїхали директори о. С. Борачок і п. Ярослав. Литвинович до Відня, Праги, Берна й інших торговельних осередків в цілі навізання торговельних зносин. Ми певні, що праця їх увінчає ся найкращими успіхами, а наша суспільність, а передовсім наші стоваришення одінять вагу сего Союзу та приступлять в члени Союзу. Уділ виносить 200 К платний відразу або ратами по 50 К. Вписове виносить 10 К. Всякі письма належить адресувати Краєвий Союз для збуту худоби Львів ул. Академічна 26.

— Товариство руских женщин в Станиславові отвірає з днем 1-го мая 1911 спілку промислову „Праця“. Буде се велика і одинока руска робітня суконь, біля і капелюхів в Станиславові. Управа ручить за дешево, скоре, солідне і елегантне виконане замовлень. Дохід призначений на сплату довгів власної хати, в якій міститься ся бурса для руских дівчат. Надіємо ся, що наша патріотична інтелігенція так місцева, як і замісцева признасть потребу отворення такої робітні і численними замовленнями попре свою інституцію. Близших інформацій в тій справі уділяє З. Бучинська в Станиславові, ул. Каміньського ч. 23. Замовлення вже приймає ся.

— Поворотні білети. В біжучім сезоні літнім будуть видавати ся в часі від 14. мая до 10. вересня білети поворотні по знижених цінах їзди зі Львова до Ставчан і Любіня великого, важні лише в неділі і рим. кат. свята і се виключно для поїздів ч. 2119 (від їзди зі Львова 2.15 понолудни, приїзд до Любіня 3.01 по пол.) і ч. 2122 (від їзди в Любіня о 12.00 вночі, приїзд до Львова 12.45 вночі).

Ціни таких білетів суть слідуєчі: зі Львова до Ставчан і з поворотом II. кл. 1 К 60 с., III. кл. 1 К; до Любіня і з поворотом II. кл. 2 К 40 с., III. кл. 1 К 40 с.

Білетів поворотних I. кл. по зниженій ціні не видає ся.

Телеграми.

Петербург 29 цвітня. В послідних днях було тут 16 підозріних випадів занедужання, здає ся на холеру. В однім случаю викрито заразник холери слабшого рода.

Вологда 29 цвітня. Вчора вечером в театрі незнана женщина стрілила 4 рази до сидючого під нею інспектора вляниць Єфімова. Куля пробила наскрізь шю і руку інспектора а вто жінку зранила в лице. Виновниця замажу втекла.

Мадрид 29 цвітня. З Немур, в Альжирі доносять до часописей: На француский відділ машеруючий до Таза напали Кабілі. В завзятій борбі згнуло 15 Французів, а 20 було зраних. Страти Кабілів незвістні. Француска кольонна машерує дальше до Тази.

Танджер 29 цвітня. До бюро Райтера доносять з Феау під датою 22 с. м.: в місті панує спокій. В цілі попираня справи султана прибуло 1.500 їздців з Тази.

Рабат 29 цвітня. Француске войско перейшло в порядку через ріку Регрег. В охрестности панує спокій.

Ціна збіжа у Львові.

дня 28-го цвітня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12.—	до 12.20
Жито	7.40	„ 7.60
Овес	8.20	„ 8.50
Ячмінь пашний	7.50	„ 8.30
Ячмінь броварний	8.20	„ 9.50
Ріпак	—	„ —
Льнянка	—	„ —
Горох до вареня	9.—	„ 13.—
Вика	10.—	„ 10.50
Бобик	8.20	„ 8.50
Гречка	—	„ —
Кукурудза нова	—	„ —
Хміль за 50 кільо	—	„ —
Конюшина червона	70.—	„ 85.—
Конюшина біла	80.—	„ 95.—
Конюшина шведска	65.—	„ 75.—
Тимотка	50.—	„ 65.—

Церковні річи

— Найкращі і найдешевші продає —

„Достава“

основама руским Духовенством у Львові при ул. Рускій ч. 20 (в камениці „Дністра“), а в Станиславові при ул. Смольний число 1.

Там дістає ся різні фалони, чаші, хрести ліхтарі, свічники, таці, патерці, кивоти, плащенці, образи (церковні і до хат), цвітв, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до поволочення і різні до направи. Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за гроші зложеної на щадничу книжку дають 6 проц.

— Рускі дитати до шкільної і приватної науки. На підставі правонисних правил владив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковський, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску поштово. —

Руско - польска

Термінологія

зі збіркою ІНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

владив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

— Ціна 1 К (опаска 5 сотиків). —

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релігія — 3) Психологія — 4) Логіка — 5) Педагогіка — 6) Руский язык-Література — 7) Руский язык-Граматика — 8) Географія — 9) Історія — 10) Рахунки — 11) Геометрія — 12) Начеркова геометрія — 13) Соматологія — 14) Зоологія — 15) Ботаніка — 16) Мінералогія — 17) Гігієна і Лічництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліграфія — 22) Рисунок — 23) Музика і Спів — 24) Ручні живочі роботи. — 25) Гімнастика (руханка) — 26) Технологія (slójd).

Рух поїздів залізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-європейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6.00 вечером до 5.59 рано суть означені підчеркненням чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

- З Кракова: 2.22, 5.50, 7.30, 9, 10.15, 1.30, 2 §) 5.48, 7.15†) 8 25, 9.50. †) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.
- З Підволочиск: 7.20, 11.55, 2.10, 5.40, 10.10†), 10.30. †) з Красного.
- З Черновець: 12.05, 5.45†), 8.05, 10.25*), 2.05, 5.52, 6.26, 9.34. *) із Станиславова. †) з Коломиї.
- З Стрия: 7.28, 11.40, 4.25, 6.45, 10.19 §), 11.00. §) Від 18/6 до 10/6 включно лиш в неділі і р. кат. свята.
- З Самбора: 8.00, 9.58, 1.40, 9.00.
- З Сокаля: 7.33, 1.26, 8.00.
- З Яворова: 8.15, 4.30.
- З Підгаєць: 11.15, 10.20.
- З Стоянова: 10.04, 6.30.

На Підзамче:

- З Підволочиск: 7.01, 11.35, 1.55, 5.16, 10.13. 9.52†)
- †) З Красного.
- З Підгаєць: 7.26*), 10.54, 6.24*), 9.57, 12.00§)
- *) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.
- Зі Стоянова: 9.42, 6.11.

На Личаків:

- З Підгаєць: 7.08*), 10.36, 6.23*), 9.42, 12.00§).
- *) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

- До Кракова: 12.35, 3.40, 8.22, 8.45, 2.30§), 2.45, 3.50*), 5.46†), 6.05, 7.00, 7.30, 11.10. *) до Ряшева, §) від 1/6 до 10/6 включно щодень, †) до Мшани.
- До Підволочиск: 6.15, 10.40, 2.35†), 2.18, 8.46, 11.13. †) до Красного.
- До Черновець: 2.50, 6.10, 9.15, 9.37, 2.20, 3.05*), 6.29†), 10.48. *) до Станиславова, †) до Коломиї.
- До Стрия: 6.00, 7.30, 10.02§), 1.45, 6.50, 11.25. §) Від 18/6 до 10/6 включно лиш в неділі і рим. кат. свята.
- До Самбора: 6.35, 9.05, 3.40, 10.40.
- До Сокаля: 7.35, 2.28, 7.49, 11.35*). *) до Рави рускої (лиш в неділі).
- До Яворова: 8.20, 6.00.
- До Підгаєць: 5.58, 6.16.
- До Стоянова: 7.50, 5.20.

З Підзамча:

- До Підволочиск: 6.30, 11.00, 2.52†), 2.33, 9.09, 11.33. †) До Красного.
- До Підгаєць: 6.12, 1.30*) 6.30, 10.40§)
- *) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.
- До Стоянова: 8.12, 5.38.

З Личакова:

- До Підгаєць: 6.31, 1.49*), 6.51, 10.59§)
- *) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцією відповідає: Адам Кроковецкий.

Добрий апетит!

Здоровий жодунок маемо, а ніякої недуги жодудка, ніяких болів з причини уживання прочищуючих рабарбарових пігулок Феллера з маркою Elsapillen. Кажу Вам в досвіді, спробуйте їх також. Они регулюють столець, улекшують травленя. — 6 коробок franco 4 К. — Вирабляє виключно аптикар Е. V. Феллер, Stubica, Elsaplatz, No 260, Хорватия.

ЧВ. 51.979.

Львів, дня 20 цвітня 1911.

Оголошене.

В краєвих низших школах рільничих в Березниці п. Стрий, в Городенці, в Ягольниці, в Кобірничих п. Кенти, в Милятині п. Ряшів, в Суходолі п. Коросно, зачинає ся рік шкільний 1911/12 з днем 1 липня с. р.

Краєві низші школи рільничі мають на цілі образоване передовсім синів селян на здібних і практичних господарів.

Цілий курс науки триває три літа.

Всі ученики мешкають в заведеню.

Оплата за удержане в інтернаті виносить 150 К піврічно.

Ученики незаможні можуть бути прийняті на кошт фонду краєвого с. з. одержуть безплатне поміщене в інтернаті, харч і одіж з виїмком обуви і біля і вносять лише шкільну оплату в квоті 5 К за піврік.

Поданя о прийняте до низшої школи рільничої треба вносити найпізнійше до 15 червня с. р. до Дирекції одноі з поданих висше рільничих шкіль. До поданя, що є вільне від стемпля, треба долучити: 1) метрику хрещеня на доказ, що кандидат укінчив 15 літ, 2) свідощтво здоровя, виставлене лікарем, 3) свідощтво шкільне з укінчення народної школи, 4) свідощтво убожества, наколи кандидат убігає ся о прийняте на кошт краєвого фонду.

Пйотровский.

Кожда з Пань

не опре ся пробі, если огляне не без примусу замовлени прегарні новини в зефірах, барханах, воалю, сатини, шовку, атласі, оксфорті, адамашку, канафас, обрусах, ручниках і всякого рода полотен. Прошу жадаги письменно найновішої весняної колекції взорів товарів полотняних і бавовняних, котру висилаємо гратіс і франко. — Комплетні виправи плюбні, для готелів, санаторий, і т. и. — Ткальня полотен і перворядний дім висилковий

Братя Крейцар Добрушка Ч. 11.

Прошу на пробу замовити 30 м. сортованих ренжок . К 18
6 простираля бліхованих 150/200 тільки . . . К 14
1 шт. румбурского полотна 20 м. тільки . . . К 11

На случай несподобаня, товар принимаємо назад.

Оповіщене.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятині запрає на

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 9 мая 1911 о годині 4-ій по полудни.

Порядок дивний:

- 1) Відчитане протоколу з послідних зборів.
- 2) „ „ справовданя в люстрації звязкової.
- 3) Замкнене рахунків за рік оборотовий 1910, справовдане комісії шконтруючої і уділене Дирекції абсолюторії.
- 4) Затвердженя розділу висків доконаного по мысли § 79 статуту.
- 5) Вибір 6 членів до Ради надзираючої.
- 6) Затверджене вибору Дирекції.
- 7) Внесеня членів.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Снятин, дня 18 цвітня 1911.

Секретар:
Иосиф Мушинський.

Пряєс:
Филимон Огоновский.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може принимати оголошеня виключно лиш ся агенция.